

"A 189 años de la ocupación ilegal de las Islas Malvinas

Hoy se cumplen 189 años de la ocupación ilegítima de las Islas Malvinas. El 3 de enero de 1833, las Islas Malvinas fueron ilegalmente ocupadas por fuerzas británicas que desalojaron a las autoridades argentinas allí establecidas legítimamente.

Las Islas Malvinas formaron parte del área bajo jurisdicción de España desde la entrada en vigor de los primeros instrumentos internacionales que delimitaron el "Nuevo Mundo" poco después del descubrimiento de 1492. Desde principios del siglo XVI y durante la mayor parte del mismo, navegantes al servicio de España transitaron las rutas marítimas a lo largo de la costa sudamericana, avanzando hacia el sur en busca del paso interoceánico. En este avance se produjo el descubrimiento de las Islas Malvinas por integrantes de la expedición de Magallanes en el año 1520. A partir de ese momento fueron registradas en la cartografía europea con diversos nombres y quedaron dentro de los espacios bajo control efectivo de las autoridades españolas. Toda la región austral de América, con sus costas, mares e islas, quedó indiscutiblemente preservada bajo la soberanía española a través de los diversos tratados suscriptos en este período, como el Tratado de Madrid de 1670, entre España e Inglaterra, y el Tratado de Utrecht de 1713.

La sucesión de gobernadores españoles en las Islas Malvinas, que llegaron a un total de treinta y dos, fue continua desde 1767 hasta el año 1811 con motivo de la recién desatada Guerra de la Independencia. En el marco de este conflicto, los primeros gobiernos patrios de las Provincias Unidas continuaron con la administración de las Malvinas, a las que consideraron parte integrante de su territorio, heredado de España por sucesión de Estados según el “*uti possidetis juris*” de 1810.

En 1820 el Coronel de la Marina argentina David Jewett llevó a cabo el primer izamiento de la bandera argentina en las Islas Malvinas y concretó la toma solemne de posesión en las Islas Malvinas en nombre de las Provincias Unidas del Río de la Plata. El gobierno argentino procedió también al dictado de normas y al establecimiento de las estructuras jurídicas y administrativas que consolidaron el ejercicio pleno de su soberanía, incluyendo el fomento al desarrollo de actividades comerciales y el establecimiento de población, culminando en la creación, el 10 de junio de 1829 de la Comandancia Política y Militar de las Malvinas y las adyacentes al Cabo de Hornos.

Sin embargo, el 3 de enero de 1833 dicho ejercicio efectivo de la soberanía fue interrumpido mediante un acto de fuerza por parte del Reino Unido, que ocupó ilegalmente las islas, expulsando a las legítimas autoridades argentinas allí asentadas, llevando súbditos británicos para poblar las Islas e instaurando desde entonces medidas restrictivas para reducir y evitar el asentamiento del pueblo argentino en las Malvinas. El acto de fuerza de 1833, llevado a cabo en tiempo de paz, sin que mediara comunicación ni declaración previa alguna de parte de un gobierno amigo de la República Argentina, fue inmediatamente rechazado y protestado y

desde entonces todos los gobiernos argentinos han reafirmado ininterrumpidamente sus legítimos e imprescriptibles derechos de soberanía sobre las Islas Malvinas, Georgias del Sur, Sandwich del Sur y los espacios marítimos circundantes.

La existencia de la disputa de soberanía entre la República Argentina y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte, fue reconocida por la Asamblea General de las Naciones Unidas mediante la Resolución 2065 (XX) adoptada en 1965. Esta resolución, adoptada sin ningún voto en contra, y en el marco del objetivo de poner fin al colonialismo en todas sus formas y manifestaciones, consagra el llamado de la comunidad internacional a proceder sin demora a negociaciones bilaterales entre Reino Unido y la Argentina que permitan encontrar una solución pacífica a la disputa de soberanía teniendo en cuenta los intereses de los habitantes de las Islas.

En cumplimiento de la mencionada Resolución, desde 1966 y durante 16 años, ambos países llevaron a cabo negociaciones para alcanzar una solución a la disputa de soberanía. No obstante, y pese a las innumerables invitaciones de la Argentina y a la exhortación de las Naciones Unidas, el Reino Unido se niega de manera sistemática a retomar las negociaciones de soberanía.

La comunidad internacional ha reiterado la necesidad de reanudar las negociaciones bilaterales a la brevedad posible, lo que fue expresado en 10 resoluciones de la Asamblea General y en 39 resoluciones del Comité Especial de Descolonización de la ONU y en numerosas declaraciones de foros regionales y multilaterales tales como la OEA, el G77 más China, el MERCOSUR, la Cumbre Iberoamericana, la CELAC, el SICA, el PARLASUR, el PARLACEN, el Foro de Cooperación América del Sur - África (ASA) y la Cumbre Países Árabes - Sudamérica (ASPA).

La negativa británica a cumplir con la obligación de reanudar las negociaciones por la soberanía se encuentra agravada por la continua introducción de actos unilaterales por parte del Reino Unido. Estas acciones incluyen la exploración y explotación de recursos naturales renovables y no renovables -que la Argentina ha rechazado ininterrumpidamente-, así como una injustificada y desproporcionada presencia militar en las Islas. Todos estos actos son contrarios a la resolución 31/49 de la Asamblea General de las Naciones Unidas y han suscitado múltiples expresiones de preocupación y rechazo por parte de la comunidad internacional.

La Argentina advierte con preocupación que aún hoy se ejercen con discrecionalidad políticas migratorias restrictivas que limitan la posibilidad de establecer residencia, adquirir tierras, contraer empleo o iniciar actividades comerciales o profesionales en las Islas Malvinas, en particular respecto de los argentinos provenientes del territorio continental.

El gobierno argentino reitera una vez más el firme compromiso que han tenido todos los gobiernos democráticos con la solución pacífica de la controversia y con el pleno respeto del derecho internacional y de los intereses de quienes viven en las Islas.

El presente año se cumplen 40 años de la resolución 37/9 de la Asamblea General de las Naciones Unidas, adoptada el 4 de noviembre de 1982 meses después de finalizado el conflicto

del Atlántico Sur, el cual no modificó la naturaleza de la disputa de soberanía, como queda demostrado con esa resolución. En ella, las Naciones Unidas piden, nuevamente, a los gobiernos de la Argentina y del Reino Unido de Gran Bretaña y de Irlanda del Norte que reanuden las negociaciones a fin de encontrar a la mayor brevedad una solución pacífica a la disputa de soberanía referida a la cuestión de las Islas Malvinas y solicitan al Secretario General que, sobre la base de la presente resolución, emprenda una misión renovada de buenos oficios a fin de asistir a las partes.

La Argentina reafirma su disposición a retomar las negociaciones con el Reino Unido conforme los reiterados llamados de la comunidad internacional, con el mismo espíritu constructivo que el de los años siguientes a la adopción de la resolución 2065 (XX), período en el que las dos partes pusieron en marcha los mecanismos de negociación estipulados en dicha Resolución.

Asimismo, la República Argentina reitera el pedido al Secretario General de la ONU que renueve los esfuerzos en el cumplimiento de la misión de buenos oficios que le fuera encomendada por la Asamblea General a través de sucesivas resoluciones. Dicho mandato fue destacado en varios pronunciamientos de los Jefes de Estado y de Gobierno de los países iberoamericanos, así como también en declaraciones de los Jefes de Estado y de Gobierno de la Comunidad de Estados Latinoamericanos y Caribeños (CELAC), y en comunicados conjuntos de los Presidentes de los Estados parte del MERCOSUR y Estados Asociados, a fin de que se reanuden las negociaciones tendientes a encontrar a la mayor brevedad posible una solución pacífica a la referida disputa.

A 189 años de la usurpación de las Islas Malvinas, el Gobierno y el pueblo argentino reafirman una vez más sus legítimos e imprescriptibles derechos de soberanía sobre las Islas Malvinas, Georgias del Sur, Sandwich del Sur y los espacios marítimos circundantes. La recuperación del ejercicio efectivo de la soberanía sobre las Islas Malvinas, Georgias del Sur, Sandwich del Sur y los espacios marítimos circundantes, conforme el derecho internacional y respetando el modo de vida de sus habitantes, es un objetivo permanente e irrenunciable del pueblo argentino, tal como se encuentra plasmado en la Constitución Nacional y constituye una política de Estado.

Buenos Aires, 3 de enero de 2022"

189 години от незаконната окупация на Малвинските острови

“На 3 януари 1833 г. британски военни сили незаконно окупират Малвинските острови като прогонват аржентинските власти, установени там по силата на закона.

Малвинските острови са част от територията, намираща се под юрисдикцията на Испания още от самото начало, когато малко след откриването на Америка през 1492 г. първите международни договори, определящи границите между Стария и Новия свят, влизат в сила. През първите години и в продължение на целия XVI в. мореплаватели на служба на испанската корона прекосяват надлъж и шир южноамериканското крайбрежие, напредвайки на юг в търсене на нов маршрут между океаните. Именно по време на тези прекосявания през 1520 г. членове на експедицията на Магелан откриват Малвинските острови. От този момент архипелагът фигурира в европейската картография под различни наименования като територия, която е под ефективния контрол на испанските власти. Цялата южна част на Америка, включваща бреговете, моретата и островите, е територия, върху която Испания упражнява безспорен суверенитет, произтичащ от редица от договори като Мадридския договор от 1670 г. между Испания и Англия и Договора от Утрехт от 1713г.

Периодът на управление на всичките 32 испански губернатори на Малвинските острови е непрекъснат от 1767г. до 1811г. когато започва Войната за независимост. В рамките на този конфликт първите национални правителства на Обединените провинции продължават да управляват Малвинските острови, смятани за неразделна част от тяхната територия наследена от Испания, в съответствие с принципа „*uti possidetis iuris*“ от 1810г. за приемственост на държавни територии.

През 1820 г. полковникът от аржентинския флот Дейвид Джует за първи път издига аржентинския флаг на Малвинските острови и тържествено обявява влизането във владение на Малвинските острови от Обединените провинции на Рио де ла Плата. Следващите години, аржентинското правителство инициира процес на въвеждане на норми и създаване на правни и административни структури за постигане на пълно упражняване на върховна власт, както и за насърчаване на търговията и заселване на хора. На 10 юни 1829 г. тези дейности се короноват със създаването на Политическо и военно командване на Малвинските острови и прилежащите на нос Хорн територии.

Въпреки това, на 3 януари 1833 г., аржентинското ефективно упражняване на суверенитет е прекъснато от акта на сила извършен от Обединеното кралство, което незаконно окупира островите, прогонва заселените там легитимни аржентински власти, заселва британски поданници и оттогава започва да прилага ограничителни мерки за намаляване на числеността на аржентинските жители и за забрана на тяхното заселване на Малвините. Този акт на сила от 1833 г., извършен в мирно време, без каквото и да е предварително уведомление или декларация от страна на правителството на

Великобритания, което се смята за приятел на Аржентинската Република, е незабавно отхвърлен с протест и от тази година всички аржентински правителства потвърждават нетклонно легитимните и неотменими права на върховна власт над Малвинските острови, островите Южна Джорджия, Южните Сандвичеви острови и околните морски пространства.

Съществуването на спор относно правото за упражняване на върховната власт над Малвинските острови между Република Аржентина и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия е признато от Общото събрание на ООН чрез Резолюция 2065 (XX), приета през 1965 г. без нито един глас против, чиято цел е прекратяване на колониализма във всичките му форми и прояви. Текстът на резолюцията е в основата на призива на международната общност да се пристъпи незабавно към провеждане на двустранни преговори между Обединеното кралство и Аржентина, за да се намери мирно решение на спора за суверенитета, като се зачитат интересите на жителите на островите.

В изпълнение на гореспоменатата резолюция, от 1966 г. двете страни водят преговори за постигане на решение на спора за суверенитета в продължение на 16 години. Въпреки това и независимо от множеството приканвания от страна на Аржентина и настойчивите призови на ООН, Обединеното кралство систематично отказва да възобнови преговорите за суверенитет.

Международната общност настоятелно изтъква необходимостта от подновяване на двустранните преговори възможно най-скоро и този призив е в духа на 10 резолюции на Общото събрание на ООН и в 39 резолюции на Специалния комитет на ООН по деколонизация, както и в множество декларации на регионални и многостранни форуми като Организацията на американските държави (ОЕА), Г-77 и Китай, Иберо-американската среща на върха, Общността на Латиноамериканските и карибските държави (CELAC), Южния общ пазар (МЕРКОСУР), Парламентът на МЕРКОСУР (ПАРЛАСУР), Срещата на високо равнище Африка-Южна Америка (ASA) и Срещата на върха между Южноамериканските и арабски страни (ASPA).

Отказът на Великобритания да изпълни задължението за възобновяване на преговорите за суверенитет се усложнява от продължаващите едностранни актове, предприемани от Обединеното кралство, които включват проучване и експлоатация на възобновяеми и конвенционални природни ресурси, които Аржентина последователно отхвърля, както и непропорционално и неоснователно военно присъствие на островите. Всички тези действия са в разрез с резолюция 31/49 на Общото събрание на ООН и предизвикват множество прояви на безпокойство и неприязън от страна на международната общност. Аржентина предупреждава със загриженост, че и до ден днешен правителството на Великобритания свободно провежда рестриктивни имиграционни политики по отношение на аржентинците от континенталната територия, които ограничават техните възможности за пребиваване, придобиване на земя, сключване на трудови договори или развиване на търговска или професионална дейност на Малвинските острови.

Правителството на Аржентина отново потвърждава твърдия ангажимент, поет от всички демократични правителства за мирно разрешаване на спора, при пълно зачитане на международното право, както и на интересите на жителите на островите.

През настоящата година се навършват 40 години от резолюция 37/9 на Общото събрание на ООН, приета на 4 ноември 1982 г., едва няколко месеца след края на военния конфликт в Южния Атлантис. Независимо от отбелязващото на тази годишнина, естеството на спора за суверенитета не се е променило. В текста на споменатата резолюция, ООН отново приканва правителствата на Аржентина и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да възобновят преговорите, за да намерят възможно най-скоро мирно решение на спора за суверенитета по отношение на въпроса за Малвинските острови и да настояват пред генералния секретар да предприеме мисията на посредник, за да помогне на двете страни.

Аржентина изразява готовност да възобнови преговорите с Обединеното кралство в съответствие с многократните призови на международната общност със същия конструктивен дух, проявяван през годините след приемането на резолюция 2065 (XX), когато двете страни стартират предвидените в посочената резолюция механизми за преодоляване на различията.

Република Аржентина отправя искане и към Генералния секретар на ООН да поднови усилията си в изпълнение на мисията на посредник, поверена му от Общото събрание чрез последователни резолюции, както и в редица изявления на държавните и правителствени ръководители на иберо-американските страни, в декларации на държавните и правителствените ръководители на Общността на латиноамериканските и карибските държави (CELAC) и в съвместни комуникета на държавните глави на държавите-членки на МЕРКОСУР и асоциираните държави, за възобновяване на преговорите, насочени към намиране на възможно най-бързо мирно решение на междуправителствения спор.

189 години след окупирането на Малвинските острови, правителството и аржентинският народ за пореден път предявяват своето законно и неотменимо правото за упражняване на върховната власт над Малвинските острови, островите Южна Джорджия, Южните Сандвичеви острови и околните морски пространства. Възстановяването на реалния суверенитет над Малвинските острови, островите Южна Джорджия, Южните Сандвичеви острови и околните морски пространства в съответствие с международното право и в защита на интересите на тамошните жители е непроменлива и постоянна цел на аржентинския народ, заложена в текста на Националната конституция и представляваща държавна политика.

Буенос Айрес, 3 януари 2022 г.“